

tuationen, kunne man så få en reovervejelse fra Det Radikale Venstre?

Punkt 2: Kan vi få en direkte bekræftelse på, at der er lagt op til en betydelig forøgelse af træningsindsatsen med det beslutningsforslag, der behandles her? Kan vi få den bekræftelse?

Og punkt 3: Kunne vi så få bare ét argument for, at vi skal trække os ud nøjagtig den 1. juli 2006 – et argument, som ikke bare er, at Det Radikale Venstre har sagt det tidligere, og at det er et velkendt standpunkt, men et argument, der bygger på en vurdering af situationen i Irak?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi kan også godt trække os ud før den 1. juli 2006, må jeg lige sige til fru Pia Christmas-Møller. Det, vi har efterlyst fra Det Radikale Venstres side gennem hele forløbet, har været en plan for tilbagetrækning. Vi har efterlyst en styrket træningsindsats – oven i købet også ud over, hvad regeringen har lagt på bordet – med henblik på at kunne sige til amerikanerne ikke mindst, at vi gerne vil styrke træningsindsatsen. Og når vi har gjort det indtil et halvt år efter, at hele den demokratiske og politiske proces er gennemført i Irak, så kan der også være fornuft i at trække sig ud.

Lad mig dertil sige, at Danmark nu har bidraget til at træne tre bataljoner. Det svarer i henhold til den amerikanske målestok på området til, at man kan trække én bataljon ud.

Derfor er der sådan set god logik i det, vi siger, og derfor ærgrer det også os, at vi ikke har kunnet komme i den dialog med regeringen, når vi nu efterhånden igennem et års tid eller mere har lagt konkrete forslag frem, som regeringen sådan set godt kunne have inviteret os til at diskutere. Det har jo bare ikke været tilfældet.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg hører fortsat ikke et eneste argument, som beror på en vurdering af situationen i Irak. Det vil altså sige, at det ikke er af hensyn til irakerne eller demokratiudviklingen eller irakiseringen eller sikkerheden eller noget i den stil. Det har intet med det at gøre, når Det Radikale Venstre kræver, at vi skal være ude senest den 1. juli 2006. I virkeligheden kunne vi godt trække os ud endnu før, hvis det stod til Det Radikale Venstre. Nu mener jeg ikke lige, at hensynet til Det Radikale Venstre er omdrejningspunktet, jeg

mener sådan set, det er hensynet til irakerne, der bør være omdrejningspunktet her.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Morten Helveg Petersen: Er det ikke korrekt forstået, at med beslutningsforslaget leverer regeringen præcis, hvad Det Radikale Venstre ønsker med hensyn til en styrkelse af træningsindsatsen og en styrkelse af det civile, humanitære område – bortset fra ét ønske?

Det Radikale Venstre har sammen med Socialdemokratiet bedt om, at der kom 50 mand til NATO-missionens træningsindsats. Det vil altså sige, at man kræver, at vi skal have mere end 10 pct. af den samlede indsats der. Det kan blive lidt vanskeligt, når der er over 20 lande, der gerne vil deltage lige nøjagtig i den funktion, efter som der samlet er 200 i missionen. Det er altså et ønske, som hverken NATO eller vores samarbejdspartnere beder os opfylde eller i virkeligheden er interesseret i, at vi opfylder. Så er det jo en gratis omgang at komme og sige, at man vil mere end regeringen, når det drejer sig om træning, for man beder regeringen gøre noget, der overhovedet ikke er efterspørgsel på.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Men hvis fru Pia Christmas-Møller anlægger den målestok og siger, at det er af hensyn til irakerne, og det er med udgangspunkt i irakerne, at vi er der, så svarer det vel også til at sige, at hvis irakerne siger eller ønsker, at vi er der om 25 år, så kan vi også være der om 25 år. Så synes jeg, man skal sige det. Det, jeg hører regeringen sige i dag, er, at så længe det gør nytte, så længe irakerne beder om det, så er vi også i Irak.

Problemet er jo også, at der er en lang række andre konfliktområder rundt omkring på denne her klode, hvor der er god brug for en dansk indsats, og hvor der er folkemord, der udspiller sig for vores øjne. Det er vi vel også nødt til at forholde os til i et eller andet omfang.

Det, som vi kritiserer regeringen for, er, at der ikke er en konkret plan for tilbagetrækning. Det, vi kritiserer regeringen for, er, at den ikke tager bestik af, hvad der i øvrigt pågår i alle de andre koalitionslande omkring os, hvor man er i fuld gang med den her diskussion. Den her diskussion har bare ikke ramt Danmark endnu. Der siger man stadig væk: Vi er der, så længe irakerne beder om det. Og det kan åbenbart – sat på spidsen – også være om 25 år.